

revisor alene udfører rådgivningsopgaver for en kunde.

Bestemmelsen om, at revisionsvirksomheden ikke må have en større andel af sin omsætning end 20 pct. fra én kunde, synes at have fungeret tilfredsstillende, og denne bestemmelse videreføres derfor uændret.

Bestemmelsen om, at revisor for revisions- og andre erklæringsydelser ikke må betinge sig et højere vederlag for sit arbejde, end der kan anses for rimeligt, videreføres uændret. Det fastslås dog, at markedsprisen skal lægges til grund ved forståelsen af "et rimeligt vederlag".

Derimod er reglerne om revisors vederlag for andre ydelser end erklæringsydelser blevet moderniseret og tilpasset lovens anvendelsesområde. Lovens område er indskrænket til revisions- og erklæringsopgaver. Den tidligere formulering om afhængighed af et projekts gennemførelse er derfor uaktuel. Yder revisor derfor alene rådgivning til en kunde, er revisor stillet som alle andre rådgivere med hensyn til vederlæggelse for rådgivningsydelsen. Der er således intet til hinder for, at revisor i en situation, hvor der ikke samtidig leveres erklæringsydelser til samme kunde, benytter sig af betalingsformen "good cure - good pay". "Good cure - good pay" omhandler de tilfælde, hvor honorarets størrelse gøres afhængigt af det udførte arbejde.

Er der tale om en "blandet" situation, hvor revisor både erklærer sig om, og f.eks. yder assistance til samme kunde, er lovforslaget strammere end EU-henstillingen om revisors uafhængighed. Henstillingen fastslår om denne situation således blot, at revisors uafhængighed kan være truet, og at revisor alene skal afstå fra den type honorering (eller fra at erklære sig om den pågældende kunde), hvis der konkret ikke kan opstilles forholdsregler, der sikrer uafhængigheden tilstrækkeligt. Af hensyn til den synlige uafhængighed og for at undgå tvivl om hvilke forholdsregler, der i en sådan situation måtte være tilstrækkelige, er det i lovforslaget fundet rigtigst helt at forbyde denne form for vederlæggelse, når revisor tillige erklærer sig om den pågældende kunde. Dette er i overensstemmelse med Revisorkommissionens forslag.

g) *Der indføres obligatorisk kvalitetskontrol via et uafhængigt Revisortilsyn:*

Med lovforslaget etableres et uafhængigt Revisortilsyn, der - i overensstemmelse med den i afsnit 2.1.2. omtalte EU-henstilling om kvalitets sikring - skal forestå den uafhængige kvalitets-

kontrol, der indgår som en væsentlig del af sikringen af revisors uafhængighed. Regler om obligatorisk kvalitetskontrol har ikke tidligere eksisteret i Danmark, men medlemmerne af de to revisorforeninger har i nogle år været underkastet en foreningsbaseret kvalitetskontrol. Revisortilsynets kvalitetskontrol omfatter som noget nyt alle statsautoriserede og registrerede revisorer, uanset om de er medlem af en brancheforening.

Kvalitetssikringen forestås af et uafhængigt Revisortilsyn, hvor flertallet af medlemmerne ikke er revisorer. I forbindelse med kontrollen af en revisionsvirksomhed skal kontrollanten bl.a. påse, at revisionsvirksomheden har opstillet de fornødne retningslinier, som sikrer, at revisor - forinden denne påtager sig en erklæringsopgave - vurderer, om den fornødne uafhængighed foreligger i den konkrete situation, samt at revisor i øvrigt lever op til de i lovgivningen opstillede krav.

Lovforslaget opstiller rammerne for kvalitetskontrollen. Revisortilsynet skal sikre, at kvalitetskontrollen udføres i overensstemmelse med lovens regler og har bl.a. det overordnede ansvar for:

- hvem der udvælges til kontrol,
- hvem der skal udføre kontrollen,
- uddannelse af kontrollanter,
- reaktioner på resultatet af den enkelte kontrol.

Det forhold, at Revisortilsynet har det overordnede ansvar betyder dog ikke, at opgaverne nødvendigvis skal løses af tilsynet selv. Flere af opgaverne vil således med fordel kunne løses i samarbejde med f.eks. revisorforeningerne, der gennem deres erfaring med den foreningsbaserede kvalitetskontrol har opnået en betydelig viden og indsigt i revisionsvirksomhedernes kvalitetsstyring. De nærmere regler om den praktiske gennemførelse af kvalitetskontrollen vil derfor blive drøftet med de to revisorforeninger.

h) *Der skabes pligt til for revisor at reagere ved opdagelsen af grov økonomisk kriminalitet:*

Med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (hvidvaskdirektivet), blev hvidvaskloven (lovbekendtgørelse nr. 734 af 30. august 2002) udvidet, således at bl.a. revisorer også blev omfattet af en pligt til at indberette, hvis der i forbindelse med deres arbejde opstår mistanke om forsøg på hvidvaskning af penge. Denne indberetningspligt omfatter alene mistanke om forsøg på hvidvaskning af penge, og dermed ikke andre former for